

imod Dødsstraffens Affkæffelse; men tør jeg spørge, hvorfra De vide dette? Af hvilken Ailbe have De i faa Henseende øst Deres Kundskab? Gives der overhovedet nogen anden Maade, hvorpaa De kunne komme til denne Kundskab, end gjennem en Afstemning i dette Thing; hvis det idag stemmer for Dødsstraffens Affkæffelse, er dermed ogsaa givet, at Folket vil det. (Modsigelse.) Det maae de Herrer dog lade staae fast; thi De have ingen anden Maade, hvorpaa De kunne komme til Kundskab om Folkets Villie. Der kan ikke om dette Spørgsmaal foretages nogen almindelig Afstemning, og de Herrer maae derfor i den Henseende stole paa en Afstemning af Folkets Repræsentanter. — Siden jeg dvæler ved de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede sidste Taler, skal jeg ogsaa med Hensyn til hans Yttringer mod det Hovedforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm), tillade mig at yttre den Mening, at det ikke lykkes ham, saaledes som han bebudede, at bringe det Bys, der er kastet over det irske System, til at falme. Dette System er altsom almindeligt anerkjendt som et fortrinligt Straffesystem og som det, der har Fremtiden for sig, til at nogle enkelte dadlende Bemærkninger, selv om de komme fra en forhenværende Justitsminister, kunde bringe det dertil. Jeg troer netop, at den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgkreds ved sine Forslag vil søge at danne Overgangen til et saadant nyt System, er heldig, og efter de Yttringer, den høitærede Justitsminister lod falde ved Sagens 1ste Behandling, troer jeg ikke, han vil have Noget imod, at det bliver overladt til Regjeringen ved Anordning at bestemme Straffenes Udførelsesmaade.

Jeg skal nu gaae over til ganske kort at motivere et Par Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til det foreliggende Affnit. Det første Forslag vil findes under Nr. 4 til § 10. Det er stillet subsidiairt, idet jeg selvsølgelig først stemmer for, at Dødsstraffen affkæffes,

og kun, hvis dette ikke vedtages, vil stemme for, at den udføres paa den af mig i Forslaget under Nr. 4 foreslaaede Maade. Det vil ikke kunne undgaaes, at jeg, ved at begrunde dette Forslag, ogsaa kommer til at anføre en Deel af de Grunde, som tale mod Dødsstraffen, men jeg skal bestræbe mig for ikke i den Retning at komme med Gjentagelser. Ved denne Sags første Behandling tillod jeg mig ganske kort at berøre, hvorledes dette Forslags tidligere Historie er. De vaae Scener, som ofte fandt Sted ved de amerikanske Henrettelser, bevægede flere af Unionens lovgivende Forsamlinger til at foreslaae og vedtage, at Dødsstraffen ikke blev foretagen offentlig, men indenfor Fængselsmurene, dog saaledes, at der sørgedes for, at der var en tilstrækkelig Garant for, at Executionen blev suldbhyrdet. Lignende Scener, som foregik i Europa, bevægede ligeledes flere europæiske Staters Lovgivninger til at optage dette System, og jeg skal saaledes nævne, at Kongeriget Preussen har oplaget det intramurale System i Straffeloven af 1851, at Baiern, Sachsen, Würtemberg og flere mindre tydske Stater i de Straffelove, der ere udkomne i det sidste Decennium, have optaget det samme System, samt at der ogsaa i England ofte i Underhuset er fremkommet Forslag om, at den offentlige Henrettelse skulde affkæffes; men der har det ikke kunnet trænge igjennem, uagtet en i 1856 til at undersøge dette Spørgsmaal nedsat Commission kom til det Resultat, at den hemmelige Henrettelse — som den kaldes — havde overveiende Fordele fremfor den offentlige. Denne Anstuelse blev navnlig stærkt gjort gjældende af en Mand, der i 34 Aar havde været Fængselspræst ved Newgate, Mr. Clay, og som saaledes havde haft rig Velighed til at gjøre Erfaringer og at anstille Betragtninger over dette Spørgsmaal. Hvad man vil opnaae ved den offentlige Henrettelse, er navnlig to Ting, deels Affstræffelse fra fremtidige Forbrydelser, og deels, at det kommer til almindelig Kundskab, at Forbryderen har lidt sin Straf, saa-